

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **J. M.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Švrčkem
sídlem Bayerova 62, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2022, č. j. MPSV-2022/183161-924/5,
ve věci příspěvku na péči

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2022, č. j. MPSV-2022/183161-924/5, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám advokáta Mgr. Jakuba Švrčka náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále jen „úřad práce“) ze dne 22. 8. 2022, č. j. 20497/2022/RPR. Tímto rozhodnutím úřad práce žalobkyni přiznal příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně od června 2022.
2. **Žalobkyně v žalobě** namítala nezákonnost a nesprávnost napadeného rozhodnutí. Již v podkladech rozhodnutí úřadu práce jsou rozpory. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) žalobkyni osobně nevyšetřila. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že jí správní orgány neuznaly nezvládané základní životní potřeby (dále jen „ZŽP“) stravování a péče o zdraví. Žalobkyně není schopna si sama

stravu naservírovat, naporcovat, dokáže jíst pouze lžící, kterou porcuje jen velmi měkká jídla. Žalobkyně není schopna si sama otevřít láhev s pitím, ani nalít nápoj. Tyto skutečnosti prokazuje záznam ze sociálního šetření. V propouštěcí zprávě z Rehabilitačního ústavu K. je uvedeno, že žalobkyně zvládá jíst lžící s textilní pomůckou, krájení a pití zvládá samostatně. Žalobkyně však neměla možnost se k této zprávě vyjádřit. Správní orgány se s rozpory mezi podklady rozhodnutí nevypořádaly. Podle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „prováděcí vyhláška“) se za zvládání ZŽP stravování považuje stav, kdy osoba je schopna mimo jiné rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji. Žalobkyně také nezvládá ZŽP péči o zdraví. Není schopna si sama připravit léky, neotevře krabičku, nevylopne tablety z blistru, neodšroubuje víčko z lahvičky s léky a léky musí mít předem připravené. Žalobkyně není schopna sama bez pomoci provádět rehabilitace, není schopna sama použít určenou cvičební pomůcku. Zvládání ZŽP péče o zdraví správní orgány nijak neodůvodnily, ačkoli ze záznamu o sociálním šetření vyplývá, že žalobkyně všechny aktivity této ZŽP nezvládá. Tvrzení žalobkyně prokazuje vyjádření Charity V. M. a záznam ze sociálního šetření. K nezvládání ZŽP postačuje nezvládání jedné z aktivit vyjmenovaných v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky. Žalobkyně měla za to, že správní orgány rozhodovaly na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Posudky a rozhodnutí jsou nepřesvědčivé, protože neodstranily rozpory mezi zprávou Rehabilitačního ústavu K. a sociálním šetřením. Žalobkyně k žalobě přiložila vyjádření Charity V. M. a propouštěcí zprávu z Rehabilitačního ústavu K.

3. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** ze dne 22. 3. 2023 vysvětlil, že posudková komise vycházela z kompletní zdravotnické dokumentace praktického lékaře, dalších odborných nálezů a ze záznamu ze sociálního šetření a se všemi námitkami se vypořádala. Podle žalovaného posudek posudkové komise byl úplný a přesvědčivý. K námitce žalobkyně, že posudková komise jednala v její nepřítomnosti a nevyšetřila ji, žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 10 Ads 248/2017-61, podle kterého úkolem posudkových lékařů a posudkové komise primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou podkladem k vypracování posudku. V případě pochybností o průkaznosti nálezů sice mohou posudkoví lékaři provést orientační vyšetření, to však není zákonem předepsáno. Žalobkyně nevznesla ve správním řízení požadavek na osobní vyšetření při jednání posudkové komise. Žalovaný zdůraznil, že záznam ze sociálního šetření zachycuje skutečnosti, jak je vnímá posuzovaná osoba. Tímto záznamem není automaticky prokázáno nezvládání ZŽP, tím spíše pokud nezvládání neprokazuje lékařský nález a není zjištěn medicínský korelát. Žalobkyně nemá takové postižení, které by jí znemožňovalo stravu přesunout a naporcovat. Může stravu posunout, převézt na servírovacím stolku nebo přídatném stolku k mechanickému invalidnímu vozíku apod. ZŽP stravování je zaměřena na schopnost vlastní konzumace připravených a hotových potravin a nápojů. Žalobkyně je orientovaná, a je proto schopná si vybrat potraviny ke konzumaci. Horní končetiny jí umožňují najíst se připravenou lžící a měkkou stravu nakrájet. Nakrájení tuhé stravy není posudkovým kritériem pro přiznání ZŽP stravování. K ZŽP péče o zdraví ze záznamu o sociálním šetření vyplývá, že žalobkyně má léky nachystané v zásobníčku, užije je sama a k lékařům žalobkyni vozí známí. Žalobkyně nemá postižení, které by jí bránilo zvládat ZŽP péče o zdraví. Žalovaný nepopíral, že žalobkyně zvládá všechny aktivity sporných ZŽP zcela bez potíží, ale nejde u ní o těžkou nebo úplnou poruchu ve smyslu § 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky.

4. **Žalobkyně v doplnění žaloby** ze dne 22. 2. 2023 odkázala na přiložené zprávy fyzioterapeutů Mgr. Š. D. a N. s. r. o., kteří jsou se žalobkyní v kontaktu každý týden, jsou odbornými osobami, které mají potřebné znalosti a zkušenosti a znají zdravotní stav žalobkyně, na rozdíl od posudkové komise. Tyto zprávy vnášejí pochybnosti do zjištěného skutkového stavu.
5. **Žalobkyně ve vyjádření** ze dne 11. 4. 2023 namítala, že právě v souladu s právním názorem NSS v rozsudku č. j. 10 Ads 248/2017-61 (který citoval žalovaný) měla posudková komise provést osobní vyšetření žalobkyně, protože zde byly rozpory mezi záznamem ze sociálního šetření a propouštěcí zprávou z Rehabilitačního ústavu K. Posudková komise je povinna posudkový závěr náležitě odůvodnit.
6. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Soud ověřil **ze správního spisu** z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Vsetín ze dne 25. 7. 2022, že žalobkyně dne 31. 7. 2021 havarovala na kole, letecky byla převezena do Fakultní nemocnice Ostrava. Měla mnohačetná zranění, podstoupila řadu zákroků včetně operace krční páteře, dne 10. 9. 2021 byla přeložena na spinální jednotku a dne 30. 3. 2022 do Rehabilitačního ústavu K., kde setrvala do 1. 6. 2022.
8. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Předně se soud zabýval otázkou, jestli je napadené rozhodnutí **přezkoumatelné**, tj. zda je srozumitelné a zda obsahuje dostatek důvodů rozhodnutí.
10. Současně se soud zabýval spornou otázkou, **jestli úřad práce a žalovaný zjistily** skutkový a právní stav, tedy **stupeň závislosti žalobkyně** v souladu se zákonem a jestli mezi provedenými důkazy nebyly namítané rozpory.
11. Soud zjistil ze **záznamu ze sociálního šetření** ze dne 27. 6. 2022, že sociální pracovníci otevřela sestra žalobkyně a žalobkyně seděla na invalidním vozíku a odpočívala. Žalobkyně sdělila, že trpí poruchou hybnosti, musí být polohována do sedu, který má nestabilní a musí mít oporu zad. V této poloze vydrží krátce. Bývá převážena mechanickým invalidním vozíkem, na který musí být přemístěna. Má problémy s jemnou motorikou, neudrží šálek s nápojem a nepřenesení talíře se stravou. Nají se za pomoci lžice s využitím textilní pomůcky. Jídlo musí mít naporcované a nachystané na místo konzumace. Napije se z PET láhve přes náustek. Vše musí být v dosahu ruky. Pracovníci charity za ní dojíždějí třikrát za týden. Léky má nachystané v zásobníku a sama je užívá. Žalobkyni s péčí pomáhají rodinní příslušníci a známí a neustále u ní někdo je. Žalobkyně většinou odpočívá na polohovacím lůžku a za pěkného počasí ji známí vyvezou do venkovního prostředí. Musí dávat pozor, aby nevypadla z vozíku, neboť má špatnou stabilitu. Nemůže číst, protože neudrží knížku v ruce. Věci vyřizuje přes mobilní telefon. Je odkázána na celodenní péči druhé osoby. K lékaři ji vozí známí. Chod domácnosti zajišťují sestra, pracovníce charity a kamarádi. Žalobkyně bez pomoci druhé osoby nevládne žádné domácí práce.
12. Žalobkyně již **v odvolání** namítala, že je schopna si vybrat nápoj a napít se, pokud jí ho někdo připraví a podá nebo položí před ni na stůl. Není schopna si nápoj nalít, protože neodšroubuje a nezašroubuje láhev či termosku, ani je neudrží. Ani varnou konvici neudrží, natož aby z ní zvládla koordinovaně nalít nápoj a neopařit se horkou vodou.

Žalobkyně není schopna otevřít čajový papírový pytlík. Žalobkyně neví o jakémkoliv dostupném baleném či hotovém nápoji, který dokáže otevřít. Například neprostrčí brčko do krabicového nápoje. Žalobkyně není schopna nalít žádný připravený dostupný či hotový nápoj do skleničky, protože láhev a nádobu neudrží, nestiskne ji a propadne jí. Žalobkyně je schopna jídlo sníst, pokud jí ho třetí osoba připraví, naservíruje na talířek a položí na podnos či na stůl. Žalobkyně není schopna všechnu stravu naporcovat a naservírovat si ji. Neudrží v ruce standardní příbor a nůž. K jídlu používá lžíci s individuálně upravenou pomůckou. Žalobkyně nedokáže sama provést naporcování stravy s výjimkou malé části měkkých objemných jídel, jako jsou brambory, ale maso nerozkrojí, to jí musí porcovat třetí osoba. Žalobkyně není schopna si ukrojit nožem nebo odtrhnout rukama potravu, nestiskne ji. Žalobkyně rozporovala možnost otevírání jídla (jogurtu) pomocí zubů. Důvodem je zlomenina kořenů a uzavřená zlomenina korunkových částí zubů na obou „jedičkách“. Nyní má zuby opravené, ale při užití zubu a vyvinutí tahu z úst ven jí hrozí odlomení výplně. Použití zubů na tuto činnost má od stomatologa zakázáno. Žalobkyně k ZŽP péče o zdraví v odvolání popsala, že je schopna užít léky, když jí je připraví třetí osoba. Není schopna otevřít krabičku, ani vyloupnout tablety z blistru. Léky musí mít předem připravené. Pokud žalobkyni spadne tableta na zem, nedokáže ji zvednout a lék neužije! Žalobkyně neotevře a neodšroubuje lahvičku s léky. Žalobkyně může použít mechanizované rehabilitační přípravky, například motomed, pouze v asistenci třetí osoby. Není schopna se na motomed sama připnout a odemknout. Žalobkyně není schopna samostatného autonomního pohybu mimo domov. Rozporovala schopnost pohybu na invalidním vozíku ve venkovních prostorách. Sama neotevře a nezavře dveře, neotočí kličkem v zámku, nestiskne kliku a těžké dveře neodtlačí. Žalobkyně není schopna vozík účinně brzdit, ani se pohybovat po mírných nerovnostech. Žalobkyně nedokáže rukama či dlaněmi vyvinout stisk ani tlak na kola. Šikmá plocha nebo obrubník jsou pro ni nepřekonatelnou překážkou. Samostatně se může pohybovat pouze po ideálně rovné a hladké ploše. Žalobkyně dodala, že „upřímně, samostatně může jen mluvit, přemýšlet, telefonovat a ležet; ve všech ostatních oblastech bude vždy potřebovat pomoc druhých“.

13. Podle **napadeného rozhodnutí** žalobkyně zvládá sporné ZŽP stravování a péče o zdraví. K neschopnosti zvládat ZŽP stravování dochází například při anatomické či funkční ztrátě obou horních končetin nebo anatomické ztrátě podstatných částí obou horních končetin s nemožností použít protézu k uchopení věci, při ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při praktické či úplné nevidomosti obou očí a též při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací, kde jsou narušeny stravovací stereotypy. Rozdělení jídla lžící na místě konzumace se nejvíce jeví jako nemožné vzhledem k předchozím skutečnostem (poznámka soudu: žalovaný má zřejmě na mysli citaci z lékařských zpráv v napadeném rozhodnutí, nikoli úvahy žalovaného). Přenos stravy lze realizovat například posunem, konzumací na místě přípravy jídla nebo pomocí transportního servírovacího stolku nebo na přídavném stolku k mechanickému invalidnímu vozíku apod. Veškeré další zajišťování stravy, nákupy jídla a celodenní příprava – vaření jídla spadají do kompetence jiných osob a zařízení a hodnotí se v rámci ZŽP péče o domácnost, která byla žalobkyni jako nezvládaná uznána. Dietní opatření nařazené k léčbě lze brát jako dílčí aktivitu ZŽP stravování.
14. K ZŽP péče o zdraví žalovaný argumentoval, že u žalobkyně není funkční ztráta obou horních končetin se ztrátou úchopu, nevidomost či těžká slabozrakost. U žalobkyně nejde o mentální retardaci středně těžkou až těžkou. K chystání medikace lze využít dávkovač na léky a příslušné facilitátory. Není zde funkční ztráta obou rukou s vymizelým úchopem,

není nevidomost ani těžký smyslový či kognitivní deficit. Dle dokumentace žalobkyně ovládá mobil, přivolá výtah a zapne zip. Podle provedeného sociálního šetření je žalobkyně plně orientována. Léky má nachystané v zásobníku a sama je užívá. Podle závěrečné zprávy z fyzioterapie v Rehabilitačním ústavu K. je předpoklad k dalšímu zlepšení zdravotního stavu žalobkyně.

15. Soud dále ze správního spisu zjistil, že posudková komise dne 2. 11. 2022 obdržela vyjádření Charity V. M., odlehčovací služby, k jednotlivým ZŽP žalobkyně, jak je uvedeno v protokolu o jednání posudkové komise. Posudek posudkové komise překvapivě vyjádření charity vůbec necituje, ani se k němu vůbec nijak nevyjadřuje a ani žalovaný z něho vůbec necituje a rovněž se k němu vůbec nevyjadřuje. Posudek posudkové komise naopak cituje dvakrát ze záznamu ze sociálního šetření. Žalovaný obdržel jako přílohu odvolání vyúčtování Charity V. M., z něhož je patrné, že žalobkyně potřebuje pomoc při zajištění stravy v rozsahu tří hodin 55 minut za srpen 2022. K tomuto důkazu se žalovaný vůbec nijak v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, ačkoliv zde byly indicie, které vznášely pochybnosti do zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 a § 50 a následujících správního řádu. Přitom žalobkyně v odvolání podrobně namítala, proč nezvládá ZŽP stravování. U vyúčtování a vyjádření Charity V. M., odlehčovací služby, jde o tzv. opomenutý důkaz – žalovaný důkaz neposoudil, ani neuvedl, proč ho neprovedl.
16. Takzvané opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo soudem přes návrh účastníků rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud či správní orgán při postupu podle zásady volného hodnocení důkazů přes návrh účastníků vůbec nezabýval, téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost [čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; k tomu srov. nález sp. zn. III. ÚS 61/94 (N 10/3 SbNU 51) či rozsudek NSS č. j. 1 Afs 76/2009-56, body 31 a 32, nebo č. j. 9 Azs 15/2008-108]. Jde tedy o procesní situace, v nichž bylo účastníky řízení navrženo provedení konkrétního důkazu, přičemž návrh na toto provedení byl soudem bez věcně adekvátního odůvodnění zamítnut, eventuálně zcela opomenut. To znamená, že ve vlastních rozhodovacích důvodech o zamítnutí návrhu na provedení důkazu nebyla zmínka buď vůbec žádná, či toliko okrajová a obecná, neodpovídající povaze a závažnosti věci [srov. např. nález sp. zn. I. ÚS 2343/08 ze dne 25. 3. 2009 (N 67/52 SbNU 663)].
17. Podle prováděcí vyhlášky se za schopnost zvládat ZŽP stravování považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
18. Podle prováděcí vyhlášky za schopnost zvládat ZŽP péče o zdraví se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
19. Podle § 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky „za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze

zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládnání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.“

20. Podle § 2a prováděcí vyhlášky „pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“
21. Žalobkyně v žalobě především namítala, že jsou zde rozpory mezi důkazy, se kterými se žalovaný nevypořádal, a to především mezi záznamem ze sociálního šetření a propouštěcí zprávou z Rehabilitačního ústavu K. a že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
22. Soud těmito námitkám přisvědčil. Napadené rozhodnutí přesvědčivě neodpovědělo na námitky žalobkyně (viz citace odvolání v bodě 12 tohoto rozsudku) a nevysvětlilo, proč se žalovaný přiklonil k závěru, že žalobkyně zvládá všechny aktivity ZŽP stravování a péče o zdraví tak, jak soud vyjmenoval v bodech 17 a 18 tohoto rozsudku. V napadeném rozhodnutí chybí dostatečné úvahy žalovaného o rozhodných skutkových a právních otázkách posuzované věci.
23. V případě rozporných důkazů, kdy se správní orgán přikloní k jednomu z protichůdných tvrzení, je nezbytné, aby úvahy, které jej k tomu vedly, přezkoumatelným způsobem vyjádřil ve svém rozhodnutí a s rozpory se vypořádal.
24. Zároveň je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, přičemž se musí vždy vypořádat se všemi tvrzeními a důkazními návrhy žadatele o příspěvek a pro řízení podstatné důkazní návrhy provést. Je právem správního orgánu vlastní úvahou dospět k rozhodnutí, které důkazy provede a které naopak označí za nadbytečné a návrhu na jejich provedení nevyhoví. Rozhodně však nelze toto právo chápat jako absolutní. Tvrdí-li osoba, o jejíž žádosti se řízení vede, že skutkový stav je jiný, než jak k němu dospěly správní orgány, a přitom zde jsou argumenty a návrhy na dokazování, které je pro věc významné, je třeba provést důkazy, které k prokázání pravdivosti svých tvrzení žadatel navrhuje a odstranit rozpory v důkazech, které se v řízení vyskytly. V nyní projednávané věci správní orgány nezjistily skutkový stav tak, že by měly nade vší rozumnou pochybnost za prokázané, že žalobkyně je závislá na péči jiné osoby ve druhém stupni, neboť provedené dokazování nebylo úplné a správní orgány rozpory v dokazování neobjasnily.
25. Judikatura NSS je dlouhodobě konstantní v tom, že existence rozporů mezi jednotlivými důkazy není neobvyklá a nebrání přijetí skutkového závěru. Nicméně v takové situaci je správní orgán povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě zdůvodnit, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal a z jakých důvodů odmítl provést další navržené důkazy (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 63/2013-46 nebo č. j. 6 As 47/2005-84). Přezkoumává-li totiž soud ve správním soudnictví zákonnost žalobou napadeného správního rozhodnutí, resp. skutkové a právní úvahy, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno, činí tak prostřednictvím odůvodnění tohoto rozhodnutí.

26. Pokud žalobkyně zaslala posudkové komisi vyjádření Charity V. M., odlehčovací služby, posudková komise z tohoto vyjádření vůbec nic necitovala a nijak se k němu nevyjádřila, měl si žalovaný od posudkové komise vyžádat doplňující posudek a případně vyšetření žalobkyně.
27. Pokud zde byly zásadní rozpory mezi záznamem ze sociálního šetření a propouštěcí zprávou z Rehabilitačního ústavu K., správní orgány byly povinny vést další dokazování tak, aby tyto rozpory objasnily, a to tím spíše když správní orgány měly k dispozici vyjádření a vyúčtování charity za srpen 2022, podle kterého žalobkyně potřebovala pomoc při zajištění stravy. Žalobkyně v odvolání zdůraznila, že nenaporcuje ani nenaservíruje stravu a maso nerozkrojí. Přesto posudková komise na straně 5 posudku napsala, že žalobkyně krájení zvládá a zvládání ZZP stravování „se nejeví jako nemožné“. Posudková komise se ke způsobu krájení masa vůbec nevyjádřila. Rovněž se k tomuto úkonu nevyjádřil žalovaný.
28. Přitom žalobkyně již v odvolání poukazovala na to, že nemá zcela v pořádku jemnou motoriku a sílu v rukách. Posudková komise citovala velmi podrobně ze záznamu ze sociálního šetření a propouštěcí zprávy Rehabilitačního ústavu K., podle které svalová síla na zápěstí, prstech a palcích na obou horních končetinách je velmi oslabena, v některých případech až na stupeň nula.
29. Posudek posudkové komise z výše uvedených důvodů nebyl úplný, bezrozporný a přesvědčivý. Proto se nemohl stát podkladem napadeného rozhodnutí (srov. ustálenou judikaturu NSS, např. rozsudky č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé jiné).
30. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 6 poukázal na to, že specialista či ošetřující lékař nebo charita nemohou potvrdit, že osoba splňuje kritéria pro přiznání příspěvku na péči z důvodu nepříznivého zdravotního stavu, protože tuto kompetenci má jen lékař posudkové služby. Zákon stanoví, že se vychází z výsledků funkčního vyšetření ošetřujícího lékaře, odborného lékaře a popřípadě z výsledku vlastního vyšetření. K tomu soud odkazuje na to, že podle § 51 odst. 1 věta první správního řádu „k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy.“ Podle § 3 správního řádu „nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2“. Ačkoliv v řízení o nároku na příspěvek na péči jsou zákonem předepsané důkazy, nezabývá tento výčet správní orgány povinností zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Ty může do zjištěného skutkového stavu vnést jakýkoliv důkaz. Pokud je zde indicie, která by mohla zjištěný skutkový stav změnit, je správní orgán povinen tento důkaz provést a vyhodnotit, případně provést další dokazování, aby skutkový stav zjistil dostatečně. Podle § 2 odst. 4 správního řádu totiž „správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“
31. Soud dospěl k závěru, že správní orgány nezjistily skutkový stav v souladu s § 3 a § 50 a následujícího správního řádu a neobjasnily rozpory mezi provedenými důkazy, zejména mezi záznamem ze sociálního šetření a propouštěcí zprávou Rehabilitačního ústavu K. Správní orgány neodůvodnily v souladu se zákonem, proč nepřihlédly k vyúčtování

Charity V. M. za srpen 2022 a k vyjádření této charity o schopnosti žalobkyně zvládat jednotlivé ZZP.

32. V dalším řízení správní orgány provedou dokazování tak, aby mezi jednotlivými důkazy nebyly rozpory, které zůstanou zcela nevyjasněny, přihlédnou ke všemu, co v řízení vyšlo najevo a zjistí co nejúplněji skutečnosti rozhodné pro správné stanovení stupně závislosti žalobkyně na pomoci jiné osoby.
33. Soud se vzhledem k procesní situaci nezabýval ostatními žalobními námitkami a navrhanými důkazy, které žalobkyně může uplatnit ve správním řízení. Pro úplnost soud dodává, že žalovanému zasílá spolu s rozsudkem dříve nezaslané přílohy žaloby a jejího doplnění, a to zprávu fyzioterapeutky Mgr. Š. D. ze dne 16. 2. 2023 a N. s. r. o. ze dne 8. 2. 2023, nedatovanou zprávu Charity V. M., odlehčovací služby, zprávu praktického lékaře MUDr. J. Č. ze dne 12. 7. 2022 a propouštěcí zprávu Rehabilitačního ústavu K. ze dne 31. 5. 2022.
34. Pro úplnost soud dodává, že nemá k dispozici posudkový spis a lékařské zprávy v něm obsažené. Žalovaný standardně soudu zasílá správní spisy správního orgánu prvního a druhého stupně, nikoliv celý posudkový spis posudkových lékařů a posudkové komise, které obsahují lékařské zprávy a další podklady.
35. Pokud žalobkyně namítala, že se k propouštěcí zprávě Rehabilitačního ústavu K. nemohla vyjádřit, bylo namístě, aby kontaktovala Rehabilitační ústav K. a požádala o opravu nepravdivých informací (pokud v ní takové byly), případně aby ve správním řízení doložila správním orgánům takové důkazy o aktuálním zdravotním stavu, které by její tvrzení prokázaly.
36. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
37. Žalovaný, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Žalobkyně měla naopak ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).
38. V řízení o žalobě byla žalobkyně zastoupená advokátem. Ze spisu soud zjistil, že advokát učinil ve věci dva účelné úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a písemné podání soudu ve věci samé, tj. žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za provedené úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši dvakrát 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 2 600 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k této odměně podle § 57 odst. 2 s. ř. s. částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 546 Kč. Doplnění žaloby na posouzení věci nic nezměnilo (nicméně soud zasílá přílohy žaloby a přílohy doplnění žaloby žalovanému současně s rozsudkem). Celková částka nákladů řízení činí 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 18. srpna 2023

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně